

- ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
 βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι. 1055
 τί γὰρ ἐλλείπει μὴ οὐ παραπαίειν
 ἢ τοῦδ' αὐχῆ; τί χαλᾶ μανιῶν;
 ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πημοσύναις
 συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
 μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς, 1060
 μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
 βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
- ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
 ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
 τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. 1065
 πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
 μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
 τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
 κούκ ἔστι νόσος
 τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσσα μᾶλλον. 1070
- ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἀγὼ προλέγω·
 μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
 μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἶπηθ'
 ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον

1056 f. ἐλλείπει μὴ οὐ: 'was unterlässt sie fehlzugreifen?'; ἐλλείπειν enthält einen verneinenden Begriff, vgl. 627 u. Eur. Iph. A. 41 τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς μὴ οὐ μαίνεσθαι, Tro. 796 τίνας ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυνδία χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός; Soph. O. Tyr. 1232 λείπει μὲν οὐδ' ἄ πρόσθεν εἶδομεν τὸ μὴ οὐ βαρύνστον' εἶναι, Krüger I § 67, 12, 6. — Zu παραπαίειν vgl. 581, frgm. 314 εἶτ' οὖν σοφιστῆς κᾶλα παρπαίων χέλυν, Aristoph. Plut. 508 ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν. — αὐχῆ, sein gros-sprecherisches Reden, vgl. Pind. Nem. XI 29 κενεόφρονες αὐχαι, Hesych. αὐχάν (αὐχαν)· καύχησιν.

1059. συγκάμνουσαι: vgl. 414.

1062. ἀτέραμνον: vgl. 190.

1065. Die eigentliche Bedeutung von παρασύρω erkennt man aus dem Vergleich bei Aristoph. Ri. 526

Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῶ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνω διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει καὶ τῆς στάσεως παρασύρων ἐφόρει τὰς δρυῖς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθειλύμους. Παρασύρειν ἔπος ist also ein Ausdruck wie αἰάζειν αὐδῆν, ποικίλλειν εἰκό und bringt zu ἔπος den Begriff des Schmutzigen.

1069 f. Vgl. 685. Zu ἀπέπτυσσα Krüger II § 53, 6, 2.

1071—79. Damit ist angekündigt u. motiviert, wie der Chor von der Orchestra entfernt wird. Ihn erst wieder die Flügelwagen besteigen zu lassen würde für die Situation nicht schicklich gewesen sein u. dem Schlusseffekte Eintrag gethan haben. Der Chor drängt sich bei dem Losbrechen des Sturmes um Prometheus und sinkt zugleich mit ihm in die Tiefe.